

# РЕШЕНИЕ

№ 3728

гр. София, 04.02.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,**  
в публично заседание на 05.12.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Терзиев**

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4983** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано по жалба на Ц. В. Д., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] 7, ет. 4, ап. 19, чрез адв. Р. И. И., САК срещу Решение № 1040-21-205 от 17.04.2024 г., издадено от Директора на ТП на НОИ - С.-град, с което е отхвърлена жалбата на Ц. Д. срещу Разпореждане РВ-3-21-01551998/13.03.2024 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ - С. град, като неоснователна.

Жалбоподателя релевира доводи, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. Излага съображения, че оспореното решение е незаконосъобразно на всички основания по чл.146 АПК. Твърди се, че жалбоподателят е работил по трудово правоотношение и е осъществявал трудове дейност, което означава, че същият е осигурено лице. Сочи се, че няма изискване в закона осигурителят да е внесъл реално дължимите осигурителни вноски, достатъчно било те да бъдат дължими. Твърди се, че оспореното решение противоречи и на целта на закона. Сочи се, че целта на КСО е, осигурените лица, за които са налице предпоставките за получаване на обезщетение за временна неработоспособност да получат такова. Изложени са съображения и за липса на компетентност на лицата, издали процесното решение, както и потвърденото

с него разпореждане. Моли се решението да бъде отменено. Счита, че не е спазена установената форма на акта, като същия е издаден в нарушение на чл.59, ал.2 от АПК. Претендира, че е налице нарушение на чл. 26 и чл. 35 от АПК. В съдебно заседание и в представена по делото защита жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Директора на ТП на НОИ С. - град - в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 60 състав, след като се запозна с представените по делото писмени доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От „Грийнланд България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в ТП на НОИ - С. град за Ц. В. Д. са представени удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с данни относно с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № E20198110879 за периода от 18.09.2019г. до 17.10.2019г. вкл. № E20198110981 за периода от 13.11.2019г. до 12.12.2019г. вкл., № E20200860852 за периода от 27.05.2020г. до 25.06.2020г. вкл., № E20200861006 за периода от 26.06.2020г. до 25.07.2020г. вкл., № E20202117593 за периода от 30.09.2020г. до 29.10.2020г. вкл., № E20202117772 за периода от 30.10.2020г. до 28.11.2020г. вкл., № E20202117915 за периода от 29.11.2020г. до 28.12.2020г. вкл., № E20202118407 за периода от 15.02.2021 г. до 16.03.2021 г. вкл., № E20210925276 за периода от 01.04.2021 г. до 14.04.2021 г. вкл., № E20220233741 за периода от 23.02.2022г. до 08.03.2022г. вкл., № E20220233983 за периода от 09.03.2022г. до 07.04.2022г. вкл.

По посочените болнични листове и с оглед подадените от „Грийнланд България“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО (по арг. от чл. 54к от КСО) на Ц. В. Д. са изплатени парични обезщетения в общ размер на 10 239,81лв.

От „Ресторе“ ООД, ЕИК[ЕИК] за Ц. В. Д. в ТП на НОИ - С. град са представени удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № E20202117594 за периода от 30.09.2020г. до 29.10.2020г. вкл., № E20202117773 за периода от 30.10.2020г. до 28.11.2020г. вкл., № E20202117916 за периода от 29.11.2020г. до 28.12.2020г. вкл., № E20202118408 за периода от 15.02.2021 г. до 16.03.2021 г. вкл., № E20210925275 за периода от 01.04.2021 г. до 14.04.2021г. вкл., № E20220233740 за периода от 23.02.2022г. до 08.03.2022г. вкл., № E20220233984 за периода от 09.03.2022г. до 07.04.2022 г. вкл., № E20220993009 за периода от 08.04.2022 г. до 07.05.2022 г. вкл.

По реда на НПОПДОО за периодите на отпуск за временна неработоспособност, разрешени с болнични листове № E20202117594, № E20202117773, № E20202117916, № E20202118408, № E20210925275, № E20220233740, № E20220233984, №

Е20220993009, на жалбоподателя са изплатени парични обезщетения в общ размер на 6 994,94лв., като при изчислението на паричните обезщетения за временна неработоспособност по съответните болнични листове, в дохода от който са определени размерите на паричните обезщетения, е включен и осигурителен доход за периода от месец 05/2019г. до месец 01/2022г., съгласно данни, подадени по реда на чл.5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез „Грийнланд България” ЕООД.

При последващ контрол по спазване на осигурителното законодателство и въз основа на Заповеди № ЗР-5-21-01035313/17.11.2021, № ЗР-5-21-01115324/14.04.2022, № ЗР-5-21-01180585/15.08.2022, № ЗР-5-21 -01389559/06.07.2023 на Ръководителя на ТП на НОИ - С. град, са извършени проверки по разходите на ДОО на „Грийнланд България” ЕООД. Установените факти и обстоятелства при извършените проверки от контролните органи на ТП на НОИ - С. град са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-01136982\26.05.2022 г. и Констативен протокол № KB-5-21-01433957M 1.10.2023 г.

Установено е по данни от Търговски регистър, че „Грийнланд България“ ЕООД е вписано в Търговския регистър на 24.02.2009 г. като считано от 19.05.2017 г. едноличен собственик и управител е Л. М. Л., а седалището е на адрес [населено място], [улица].

По партидата на дружеството в Търговски регистър не се визуализират обявени годишни финансови отчети за периода след 2015 г.

При извършена проверка в Регистър на трудовите договори е установено, че от дружеството са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори с общо 10 лица като за периода от 23.01.2012 г. до 03.01.2017 г. са декларирани длъжности „технически организатор“, „оператор въвеждане на данни“, „специалист“, а за периода след 26.10.2017 г. са декларирани длъжности „технически изпълнител“, „юрисконсулт“, „мениджър уебсайт“, „експерт връзки с обществеността“. Към момента на проверката, приключила с Констативен протокол № KB-5-21-01136982\26.05.2022 г., е установено, че има 5 лица с непрекратени трудови правоотношения, а към момента на проверката, приключила с Констативен протокол № KB-5- 21-01433957 от 11.10.2023 г., има 3 лица с непрекратени трудови правоотношения.

При проверката приключила с Констативен протокол № KB-5-21-01136982\26.05.2022 г., е установено, че в Регистър на осигурените лица /РОЛ/ са подадени данни с вид осигурен „01- работници и служители трета категория“ за периода до месец 04/2022г., като за периода от 2017г. до 2022г. са декларирани осигурителни доходи в размери от 1500лв. до 3000лв. За едноличния собственик и управител Л. М. Л. не са подавани данни след месец 08.2018г.

При проверка в Регистър „Приходи“ е установено, че за периода от месец 11/2017 г. до месец 04/2022 г. не се визуализират данни за преведени осигурителни вноски.

До адреса по седалище на „Грийнланд България“ ЕООД и до адреса на управителя са изпратени задължителни предписания за представяне на финансово - счетоводна

документация, необходима за извършване на проверка по разходите на ДОО, но контакт с представител на дружеството не е осъществен.

От органите по кортпол е извършено посещение на адреса по седалище, при което също не е установен контакт с представител на „Грийнланд България“ ЕООД. На адреса не е открит офис или друг обект на дружеството, не са открити обозначителни табели. При проведен разговор с лице, което живее в сградата, същото е предоставило информация, че не му е известно на адреса да е функционирало дружеството „Грийнланд България“ ЕООД. За посещението е съставен протокол № ПТ-5-21-01041152Х19.11.2021 г.

В хода на проверката с пощенска пратка вх. № 1031-21-190# 11/21.12.2021 г. в ТП на НОИ - С. град са представени декларация от името на Л. Л.; трудов договор № 043/10.05.2019 г. за длъжността „Мениджър уеб сайт“, като в случая следва да се посочи, че се установяват съществени различия между представените на 21.12.2021 г. и с настоящата жалба трудови договори на жалбоподателя, фишове за работни заплати за месеците 09/2020г., 10/2020г., 11/2020г., 12/2020г. за Ц. В. Д.; рекапитулации за месеците 09/2020г., 10/2020г., 11/2020г., 12/2020г.; отчетни форми за явяване / неявяване на работа за месеците 09/2020г., 10/2020г., 11/2020г., 12/2020г.; дневник за приети болнични листове за периода от месец 09/2020г. до месец 12/2020 г.

От представената с пощенската пратка декларация, Л. Л. декларира, че Ц. В. Д. с ЕГН [ЕГН] е назначен на безсрочен трудов договор 43/10.05.2019г. на длъжност „мениджър уеб сайт“, на пълен работен ден - 8 часа. Към приложените документи не са посочени данни за контакт с представител на дружеството.

В тази връзка с писмо изх. № 1031-21-190#25/15.04.2022, на основание чл. 108, ал. 6 от КСО, е поискано съдействие от ОД на МВР - В. Т. за осъществяване на контакт с Л. М. Л.. С писмо с вх. № 1031-21-190#26/13.05.2022 г. е заявено, че лицето не е установено. По данни от направена справка в „ГК - И.“ на МВР, Л. М. Л. е напуснал Република България през ГКПП „К.“ на 02.12.2014 г. и след тази дата няма регистрирани влизания на територията на страната.

На електронна поща на „Грийнланд България“ ЕООД е изпратено искане за представяне на сведения относно търговската дейност и обектите на дружеството. Към момента на изготвяне на констативен протокол № КВ-5-21-01136982\26.05.2022 г. отговор не е получен и представител на „Грийнланд България“ ЕООД не се е свързал с контролните органи на ТП на НОИ - С. град.

С писма изх. 1031 -21 -190#9/02.12.2021 г. и изх. № 1031-21 -190#21/21.03.2022 г. е поискано извършване на проверка от ИА „Главна инспекция по труда“ относно спазване на трудовото законодателство и установяване дали лицата, за които има подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО от „Грийнланд България“ ЕООД, реално извършват трудова дейност. Съгласно получения отговор с вх. № 1031-21-190#22/07.04.2022г. контролните органи на агенцията не са извършили исканата проверка, тъй като не са открили представител на дружеството.

С писмо изх.№ 1031-21-190#8/02.12.2021г. е поискана информация от ТД на НАП С.

относно извършвана от „Грийнланд България“ ЕООД търговска дейност. От получения отговор с вх. № 1031-21-190#18/10.01.2022г. се установява, че от дружеството са подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2016г., 2017г., 2018г. и 2020 г., като за 2019г. подадената декларация е със статус „некоректна“. Предоставена е информация, че дружеството няма регистрирани фискални устройства за периода 2016 г. - 2020 г., няма данни за регистрирани търговски обекти.

В хода на административното производство, на основание чл. 44 - 46 от АПК, във връзка с чл. 108, ал. 2 от КСО, от лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество за сключени и/или прекратени трудови договори, и подавани данни по чл. 5, ал. 4, т.1 от КСО, е изискано представянето на доказателства и обяснения с цел изясняване на факти и обстоятелства относно извършваната от тях трудова дейност в „Грийнланд България“ ЕООД. Относно горното до жалбоподателя Ц. В. Д. са изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01041812\30.11.2021 г. Съгласно известие за доставяне с баркод „R PS 1071 00YAR9 Y“ писмото се е върнало с отбелязване „непотърсен“.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-01136982\26.05.2022 г. на контролен орган при ТП на НОИ - С. град, и поради установената липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството за периода след м. 10.2017 г., съответно на доказателства за упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица, вкл. и за жалбоподателя е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение, като декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

В резултат са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01136945\26.05.2022 г. за заличаване на подадени от „Грийнланд България“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно изброени лица, вкл. и за Ц. В. Д. за периода от 10.05.2019 г. до 30.04.2022 г. Задължителните предписания са изпратени до седалището и адреса на управление на „Грийнланд България“ ЕООД и до адреса на управителя. Писмата са върнати в цялост, едното с отбелязване „непотърсен“, а другото с отбелязване „преместен“. С цел връчване на Задължителни предписания № ЗД-1-21- 01 136945/26.05.2022 е извършено посещение на адреса по седалище, удостоверено с протокол № ПТ-5-21-01211929\17.10.2022, но контакт с представител на дружеството отново не е установен. Задължителните предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, чрез поставяне на съобщение с изх. № 4016-21-1394/25.10.2022 г. на табло в административната сграда на ТП на НОИ - С. град и не са оспорени.

След приключване на проверката по разходите на ДОО на „Грийнланд България“ ЕООД, с пощенска пратка вх. № 1031-21-190#29/06.06.2022 г. в ТП на НОИ - С. град е постъпила декларация от К. Л. (представящ се за пълномощник на дружеството) с приложени към нея годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и годишни финансови отчети на „Грийнланд България“ ЕООД. Декларирано е, че дружеството

извършва стопанската си дейност чрез собствени и заемни средства, че фирмата е изпълнител по договори за инвестиционни намерения, а сделките с контрагентите се осъществяват при спазване на законодателството, работи се в сферата на финансово-икономическия сектор. Не са предоставени сведения относно обектите на дружеството/работните места. В представените годишни финансови отчети е отразено, че същите са съставени от управителя Л. Л.. Отново не е посочен телефонен номер за контакт и в тази връзка на 07.06.2022г. от контролните органи на ТП на НОИ - С. град е изпратено искане на електронна поща [електронна поща] за представяне на документ, удостоверяващ качеството на пълномощник на К. Л. и представяне на доказателства, че съставителят на годишните финансови отчети отговаря на изискванията на Закона за счетоводството. Поискана е отново информация за адресите, на които се намират обектите на дружеството.

С пощенска пратка вх. № 1031 -21-190#30/12.06.2022 г. в ТП на НОИ - С. град е постъпила декларация от К. Л. със следния текст: „...Отчетността на фирмата се осъществява на адрес [населено място], [улица], ет.3 и на адрес [населено място], [улица], партер. Както вече Ви информирах дейността е насочена към услуги във финансово - икономическата сфера. Подобни сделки са трудни, дългосрочни и добре обезпечени. Една от големите сделки е с падеж 2021г. и след последното анексиране следва да се заплати до 30.06.2022г. Това е основният договор за да покрие фирмата натрупаните задължения. Прилагам Ви договор от 02.09.2017г. /частично/ за сведение относно очаквани постъпления. Прилагам Ви копие от пълномощно за управление на фирмата. Декларирам, че счетоводните отчети и дейности се осъществяват и заверяват от специалист, работещ без договорни отношения - А. А.“. Приложено е нотариално заверено пълномощно рег. № 11949 /22.10.2018г. на нотариус Т. Б.. № 283 на Нотариалната камара на Република България, съгласно което управителят Л. М. Л., в качеството си на представляващ „Грийнланд България“ ЕООД упълномощава К. С. Л., да представлява дружеството пред всички физически и юридически лица, в това число и пред НОИ. Приложени са и копия на търговски договор между „Нипеир“ ЕООД и „Грийнланд България“ ЕООД, и анекс към него.

На 14.07.2022г. от контролните органи на ТП на НОИ - С. град е извършено посещение на посочения от К. С. Л. адрес - [населено място], [улица], партер, което е удостоверено с Протокол № ПТ-5-21-01177017/14.07.2022. В резултат е установено, че на адреса се намира Национален литературен музей и няма офис или търговски обект на „Грийнланд България“ ЕООД.

С писмо изх. № 1031 -21 -190#31/16.08.2022 г. е изпратено искане до ТП на НОИ - В. Т. за предприемане на действия за установяване на контакт с представител на дружеството на посочения от пълномощника К. Л. адрес в [населено място] - [улица], ет.3. С писмо вх. № 1031-21-190#32/23.09.2022г. е получен отговор, към който са приложени протокол за посещение с изх. № 4022-04-126#1/15.09.2022г. и протоколи за проведени телефонни разговори с № 4022-04- 126#2/15.09.2022г., № 4022-04- 126#3/15.09.2022г. (по описа на ТП на НОИ - В. Т.).

С Протокол с изх. № 4022-04-126# 1/15.09.2022г. при посещение от контролните органи на ТП на НОИ - В. Т. на адрес: [населено място], [улица],

ет. 3 е установено, че на адреса е разположена многоетажна сграда, в която се помещава Регионална дирекция за национален строителен контрол - В. Т., „Проектантска организация“ и офиси на фирми. На третия етаж се помещават „Стрела - 92“ ООД, „Стрела-92ВТ“ ООД, „П. -консулт“, Служба по трудова медицина „Конкурент - ВТ“. По информация на служител на „Конкурент - ВТ“ наемодател на етаж е фирма „Стрела-92“ ООД. Не познават лице на име К. С. Л. и нямат информация с какво се занимава.

Видно от протокол с № 4022-04-126#2/15.09.2022г., при проведен телефонен разговор с фирма „Стрела-92“ ООД - собственик на етаж 3 от многоетажна сграда на [улица]-жа Р. Я. е предоставила информация, че не познава лице на име К. С. Л. и не е чувала за фирма „Грийнланд България“ ЕООД. До месец 03/2021 г. наемател е била счетоводна кантора ДКС „Груп“ ЕООД.

Видно от протокол с № 4022-04-126#3/15.09.2022г., при проведен телефонен разговор с представител на фирма ДКС „Груп“ ЕООД е предоставена информация, че не познават лице на име К. С. Л. и не са чували за фирма „Грийнланд България“ ЕООД.

Във връзка със Заповед № ЗР-5-21-01389559/06.07.2023 г. на Ръководителя на ТП на НОИ - С. град проверка на „Грийнланд България“ ЕООД е извършена проверка в РОЛ, при която е установено, че от дружеството са подадени данни за 5 лица за нови периоди - от месец 05/2022г. до месец 08/2023г., като са декларирани осигурителни доходи в размери от 2240 лв. до 3400 лв.

По данни от Регистър „Приходи“ е установено, че за периода от месец 05/2022г. до месец 08/2023г. липсват преведени осигурителни вноски за фонд ДОО.

До адреса по седалище на „Грийнланд България“ ЕООД - [населено място], [улица] са изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01389556/06.07.2023 г. за предоставяне на документи, необходими за извършване на проверка по разходите на ДОО за периода от месец 05/2022г. до момента. Писмото се е върнало с обратна разписка „преместен“.

До адреса на управителя са изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21- 01389556/06.07.2023г. за предоставяне на документи, необходими за извършване на проверка по разходите на ДОО за периода от месец 05/2022 г. до момента. Писмото се е върнало с обратна разписка „непознат“.

До посочените от пълномощника адреси - [населено място], ул. „Г.С.Р. № 138, партер и [населено място], [улица], ет. 3 са изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01389556/06.07.2023г. за предоставяне на документи, необходими за извършване на проверка по разходите на ДОО за периода от месец 05/2022г. до момента. Писмото, изпратено до адрес [населено място], ул. „Г.С.Р. № 138, партер, се е върнало с обратна разписка „непознат“, а писмото, изпратено до адрес [населено място], [улица], ет. 3, се е върнало с

обратна разписка „непотърсен“.

Извършено е посещение на адреса по седалище на дружеството, удостоверено с протокол № ПТ-5-21-01433743/14.09.2023г., но контакт с представител на „Грийнланд България“ ЕООД отново не е осъществен.

От извършената проверка в Системата за сигурно електронно връчване е установено, че дружеството „Грийнланд България“ ЕООД, управителят Л. М. Л. и пълномощника К. С. Л. не са регистрирани участници.

С писмо изх. № 1031-21-190#51/10.07.2023г. е поискана информация от ТД на НАП С. относно извършвана от „Грийнланд България“ ЕООД търговска дейност за периода от 2022 г. до 2023 г. Съгласно получения отговор с вх. № 1031-21-190#52/17.07.2023г. от дружеството е подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2022г., не са декларирани обекти, данните по чл.5, ал.4 от КСО са подавани по електронен път, с КЕП, с титуляр Л. М. Л.. В ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2022г. за съставител на годишния финансов отчет е посочен управителя Л. М. Л.. Съгласно приложена от НАП справка за общите задължения на дружеството, дължимият корпоративен данък за 2022 г. не е платен.

На основание чл. 44 - 46 от АПК, във връзка с чл. 108, ал. 2 от КСО, от лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество за сключени и/или прекратени трудови договори, и подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от месец 05/2022г. до месец 08/2023г., е изискано представянето на доказателства и обяснения с цел изясняване на факти и обстоятелства относно извършваната от тях трудова дейност в „Грийнланд България“ ЕООД за съответните периоди. В тази връзка до жалбоподателя Ц. В. Д. са изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01389617\06.07.2023. Писмото се е върнало с отбелязване „непотърсен“.

С оглед липсата на представени доказателства за реално извършвана трудова дейност от лицата, за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от „Грийнланд България“ ЕООД за периода от месец 05/2022г. до месец 08/2023г., е констатирано, че същите не подлежат на осигуряване по реда на КСО и данните по чл.5, ал.4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка. За извършената проверка е съставен Констативен протокол № КВ-5-21- 01433957/11.10.2023 г. и от контролен орган на ТП на НОИ - С. град са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21 -01433946/11.10.2023 г. за заличаване на подадени от „Грийнланд България“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно изброени лица, вкл. и за Ц. В. Д. за периода от 01.05.2022 г. до 09.03.2023г. Задължителните предписания са изпратени до адреса по седалище на дружеството; до адреса на управителя и до посочените от пълномощника адреси. Писмата, изпратени до адреса по седалище и до адрес [населено място], [улица], са се върнали с гриф „преместен“. Писмото, изпратено до адреса на управителя, се е върнало с



гриф „непотърсен“. Писмото, изпратено до адрес [населено място], [улица], ет.3, се е върнало с гриф „непознат“.

Задължителните предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, чрез поставяне на Съобщение с изх. № 4016-21-136/08.01.2024г. на табло в административната сграда на ТП на НОИ - С. град и не са оспорени.

След влизане в сила на Задължителни предписания № ЗД-1-21-01136945/26.05.2022 г. и № ЗД-1-21-01433946/11.10.2023 г., подадените от „Грийнланд България“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за назначените по трудови правоотношения лица, вкл. за жалбоподателя Ц. В. Д. за периода от 10.05.2019 г. до 09.03.2023 г., са служебно заличени на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

При тази фактическа обстановка, контролните органи приели, че правните последици от заличаването на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „Грийнланд България“ ЕООД за Ц. В. Д., се явяват, както следва:

1. Неоснователно изплатените парични обезщетения по болнични листове болнични листове № Е20198110879 за периода от 18.09.2019г. до 17.10.2019г. вкл., № Е20198110981 за периода от 13.11.2019г. до 12.12.2019г. вкл., № Е20200860852 за периода от 27.05.2020г. до 25.06.2020г. вкл., № Е20200861006 за периода от 26.06.2020г. до 25.07.2020г. вкл., № Е20202117593 за периода от 30.09.2020г. до 29.10.2020г. вкл., № Е20202117772 за периода от 30.10.2020г. до 28.11.2020г. вкл., № Е20202117915 за периода от 29.11.2020г. до 28.12.2020г. вкл., № Е20202118407 за периода от 15.02.2021 г. до 16.03.2021 г. вкл., № Е20210925276 за периода от 01.04.2021 г. до 14.04.2021 г. вкл., № Е20220233741 за периода от 23.02.2022г. до 08.03.2022г. вкл., № Е20220233983 за периода от 09.03.2022г. до 07.04.2022г. вкл., за които са представени данни с удостоверения по образец Приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО от „Грийнланд България“ ЕООД;

2. Неправилно определените размери на паричните обезщетения по болнични листове № Е20202117594 за периода от 30.09.2020г. до 29.10.2020г. вкл., № Е20202117773 за периода от 30.10.2020г. до 28.11.2020г. вкл., № Е20202117916 за периода от 29.11.2020г. до 28.12.2020г. вкл., № Е20202118408 за периода от 15.02.2021 г. до 16.03.2021 г. вкл., № Е20210925275 за периода от 01.04.2021 г. до 14.04.2021 г. вкл., № Е20220233740 за периода от 23.02.2022г. до 08.03.2022г. вкл., № Е20220233984 за периода от 09.03.2022г. до 07.04.2022г. вкл., № Е20220993009 за периода от 08.04.2022г. до 07.05.2022г. вкл., за които удостоверения по образец Приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО са представени от „Ресторе“ ООД и при чието изчисляване по реда на чл. 41, ал.

1 от КСО е взет предвид и осигурителния доход на лицето по данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „Грийнланд България“ ЕООД.

В резултат от гореизложеното и предвид, че са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които обуславят преразглеждане на правото на парични обезщетения по представените за периода от 18.09.2019 г. до 07.05.2022 г. болнични листове е издадено процесното Разпореждане № РВ-3-21-01551998/13.03.2024 г., с което е разпоредено Ц. В. Д. да възстанови неоснователно получените парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 18.09.2019 г. до 07.05.2022 г. в размер на 12 305,01 лв. – главница.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-205/17.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. - град.

От страните в производството не са ангажирани други доказателства. Горните фактически установявания са подкрепени с доказателствата, приложени към административната преписка и не са оспорени. При дадената от съда възможност и съобразно условията на насрещно доказване, горните обстоятелства не са оборени с насрещни доказателства, нито е оспорена достоверността им със съответни доказателства, няма искане по доказателствата от жалбоподателя, поради което съда приема като безспорни фактическите установявания от административния орган.

Административен съд София-град, III отделение, 60 състав при така установената фактическа обстановка прави следните **правни изводи**:

Решение № 1040-21-205/17.04.2024 г. е връчено на 30.04.2024г. видно от известието за доставяне на лист л.16 от делото. Жалбата е депозирана пред органа на 14.05.2024г., от надлежна страна, в законоустановения срок и при наличието на правен интерес, с оглед на което, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - директорът на ТП на НОИ С.-град в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. "д" КСО, видно от приложената по делото Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ /лист 15 от делото/. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № РВ-3-21-01551998 от 13.03.2024 г., видно от представената по делото Заповед

№ Ц1015-21-108/21.10.2020 г. /лист 30 от делото/.

Неоснователно е направеното от жалбоподателя искане за обявяване на Разпореждане № РВ-3-21- 01551998/13.03.2024 г. за нищожно поради липса на компетентност на лицето, което е издало административния акт - чл. 146, т. 1 от АПК и поради нарушение на установената от закона форма съгласно текста на чл. 59, ал. 2 от АПК, изразяваща се в липсата на ясни мотиви и констатации - чл. 146, т. 2 от АПК.

Процесното разпореждане е постановено от длъжностното лице, на което е възложено при съобразяване с текста на чл. 114, ал. 3 от КСО, предвиждащ, че за възстановяване на сумите по ал.1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14- дневен срок от връчването му. В тези случаи не се съставя ревизионен акт за начет по чл. 110, ал. 1. Разпорежданията се връчват на лицата по реда на чл. 110, ал. 4.

Компетентността е установена със Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град/л.30/ Със заповедта, на основание чл.29, т.1 от Правилника за организацията и дейността на НОИ и чл.114, ал.3 и ал.4 от КСО, е наредено на Д. Я. Я. - З. - началник на отдел „Контрол по разходите на ДОО“, считано от 26.10.2020г. да постановява и подписва следните административни актове: разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО; разпореждания за събиране на неоснователно изплатени суми по чл.114, ал.4 от КСО.

Спазена е разпоредбата на чл. 114, ал. 3 от КСО - Д. Я. Я. - З. се явява друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението - Директора на ТП на НОИ - С. град, да постановява и подписва разпореждания по чл.114, ал.1 и ал.2 от КСО. Заповедта е упомената изрично и в разпореждане № РВ-3-21- 01551998/13.03.2024 г. Поради това обжалваното разпореждане, издадено от Д. Я. - З., в качеството ѝ на длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ - С. град се явява постановено от компетентен орган в кръга на правомощията му, поради което не е налице нищожност на основание - чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспореното разпореждане, отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и съдържа всички изискуеми елементи съгласно нормата, същото е в писмена форма, в което са определени всички елементи, касаещи липсата на правно основание за получаване на парични обезщетения от Ц. В. Д. – изложени са фактическите и правни основания за издаването му, посочено е длъжностното лице, издало акта и е цитирана заповедта, с която му е възложено това правомощие. Оспореното решение отговаря също на всички изисквания на чл.59 от АПК, като са изложени подробно, фактически основания, за издаване

на акта, подкрепени с доказателства и съответно подробно са изложени правните основания за издаване на акта. Процесното решение съдържа всички реквизити, посочени в новелата на чл.59, ал.2 от АПК.

Спазена е разпоредбата на чл. 35 от АПК, тъй като са изяснени всички обективни факти и обстоятелства от значение за случая.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Неоснователна е претенцията на Ц. В. Д., че е нарушен чл. 26 от АПК и е следвало да бъде уведомен за административното производство по извършване на последващ контрол относно спазване на осигурителното законодателство от страна на „Грийнланд България“ ЕООД.

Извършването на проверки по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването на осигурителното законодателство от осигурителите, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица (РОЛ). Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя „Грийнланд България“ ЕООД с възникването на трудово правоотношение, съответно на осигурително правоотношение, с начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, с подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП и НОИ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор, не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/ стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страни в административното производство са контролният орган и осигурителят. В този смисъл е Решение № 10036/22.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14293/2019 г.

От друга страна на жалбоподателя са изпращани съответно Задължителни предписания № ЗД-1-21-01041812\30.11.2021 г. и Задължителни предписания №ЗД-1-21-01389617\06.07.2023 г. за предоставяне на сведения по реда на чл.44-46 от АПК пред контролните органи на ТП на НОИ - С. град относно трудовата му заетост в „Грийнланд България“ ЕООД. И двете пощенски пратки са върнати в цялост, с гриф „непотърсен“, с оглед на което съдът намира, че не е нарушена и разпоредбата на чл. 26 от АПК.

Между страните не е спорно, че Ц. В. Д. е получил парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 18.09.2019 г. до 07.05.2022 г. в размер на 12 305,01 лв. – главница.

Разпореждане № РВ-3-21-01551998/13.03.2024 г. на длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО в ТП на НОИ-С.-град е постановено на основание чл. 114, ал. 2 от КСО (Добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не

подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение:

1. по чл. 40, ал. 7, чл. 54е и чл. 54м, ал. 2, т. 2;
2. когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане;
3. на изменение или прекратяване на обезщетение или пенсия в резултат на получени доказателства при прилагане разпоредбите на международен договор, по който Република България е страна, или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност) и, ал. 3 (За възстановяване на сумите по, ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му. В тези случаи не се съставя ревизионен акт за начет по чл. 110, ал. 1. Разпорежданията се връчват на лицата по реда на чл. 110, ал. 4.).

Според нормата на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "Д" и т. 3 от КСО, жалбата срещу посоченото разпореждане се подава пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ, в конкретния случай - ТП на НОИ-С.. Съобразно чл. 117, ал. 3 от КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Нормата на чл. 118, ал. 1 от КСО посочва, че решението на ръководителя на териториалното поделение на НОИ може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред административния съд. Следователно, предмет на разглеждане в настоящото производство е именно Решение № 1040-21-205/17.04.2024 г. издадено от Директора на ТП на НОИ – С. - град.

В сезиращата съда жалба се сочи, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради неправилно възприета от административния орган фактическа обстановка, което довело до нарушаване на материалния закон.

Съдът възприема така релевираното оплакване за неоснователно. Обратно на наведеното твърдение, решаващия съдебен състав констатира, че в мотивната част на процесното решение пълно и детайлно е изяснена фактическата обстановка, направена е оценка на събраните доказателства и са посочени правните основания, на база на които то е издадено. Фактът, че административният орган е възприел фактическата обстановка по начин, който не съвпада с вижданията на жалбоподателката не означава, че тази обстановка е невярно отразена.

След като се запозна с административната преписка по делото, съдът намира, че решаващият орган вярно и последователно е изложил информация за необходимостта Д. да възстанови изплатените му обезщетения от фонда на ДОО.

Административният орган е посочил фактическите и правни основания за издаването на оспорения административен акт.

При анализа на оспореното решение, не се установяват и нарушения на нормите на чл. 146 т. 3 - т. 5 от АПК.

Съдът не установи съществени нарушения на административно производствените правила, които да обуславят отмяната на оспорения административен акт на това основание. Според решаващия съдебен състав правилно е приложен в конкретния случай материалния закон.

Основният спорен въпрос в настоящото производство от който зависи правилното разрешаване на развият се пред съда правен спор, е въпросът: Има ли качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 4 от КСО, жалбоподателя Ц. Д. и възникнало ли е за него осигурително правоотношение по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО с осигурителите „Грийнланд България“ ЕООД и „Ресторе“ ООД.

Регламентацията на правото на парично обезщетение за общо заболяване и майчинство е уредено в нормата на чл. 40, ал. 1 от КСО, съгласно който осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. За да се приложи нормата на чл. 40, ал. 1 от КСО е необходимо съответното лице да има качеството "осигурено лице". Законодателят е дал легална дефиниция на понятието осигурено лице в § 1, ал. 1 т. 3 от ДР на КСО, според който "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Според текста на чл. 10, ал. 1 от КСО, осигурителното право възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Цитираната правна норма предвижда кумулативното наличие на две условия: упражняване на трудова дейност и внесени или дължими осигурителни вноски.

За да възникне осигурително правоотношение и да се породят произтичащите от него права на обезщетение, не е достатъчно само наличието на валидно сключено и непрекратено трудово правоотношение, а е необходимо да се докаже, че лицето е осъществявало трудова дейност, за която да подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Няма спор в практиката, че

трудовото и осигурителното правоотношението не са идентични по своето съдържание, характер и правна регламентация. Обикновено наличието на трудовото правоотношение води до възникване и на осигурително такова, но едновременно с това следва да се докаже, че лицето действително е полагало труд въз основа на възникналото трудово правоотношение.

Приложеният по делото трудов договор № 043/10.05.2019г. с жалбата /л.20/, представлява частен документ по смисъла на чл. 180 от ГПК. Той има само формална доказателствена сила, поради което не обвързва съда. Съгласно чл. 180 от ГПК, подписаните частни документи доказват, че съдържанието им представлява изявление на лицата, които са ги подписали. В тежест на жалбоподателя е да докаже истинността на представения и описан по-горе трудов договор и да докаже съответно извършвана от него трудова дейност. За пълнота следва да бъде посочено, че наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Съвкупната преценка на представените по делото доказателства обосновава извод за липсата на реално положен труд от страна на жалбоподателя. Следва да се има предвид още, че в хода на съдебното производство оспорващият не ангажира никакви доказателства, свързани с извършвана от него трудова дейност. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, както вече беше посочено по-горе в настоящото решение. В резултат на липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновават са приели, че те не са осигурени лица.

В хода на административното производство, както и в хода на съдебното производство не се събраха доказателства, че за "Грийнланд България" ЕООД има данни да е осъществявало търговска дейност.

Настоящия съдебен състав счита, че по несъмнен начин в хода на административното производство е установено, че Д. не е изпълнявал трудова функция в търговското дружество „Грийнланд България“ ЕООД. Този факт се потвърждава от всички налични и съдържащи се административната преписка писмени доказателства, като същия не беше опроверган по никакъв начин в развитото се съдебно производство. Съдът приема за безспорно установено, че цитираното дружество не са извършвало търговска дейност в рамките на изследвания период.

Жалбоподателя не ангажира каквито и да било доказателства в настоящия процес да опровергае констатациите на административния орган и да докаже, че е полагал труд при „Грийнланд България“ ЕООД.

Нелогично и неправдоподобно би звучало съждението, че Д. не съхранява никакви документи и не дава никаква конкретна информация във връзка с

извършваната от него трудова дейност при този работодател. Освен това жалбоподателя съзнателно избягва контакти със служителите на ТП на НОИ, като не отговаря на изпратените му писмени покани.

Ето защо съдът приема, че от анализа на събраните по делото доказателства се установява, че „Грийнланд България“ ЕООД не е извършвало търговска дейност в посочения в оспореното решение период и съответно лицето жалбоподател не е полагало труд в това дружество и няма качеството на осигурено лице при този работодател.

На следващо място, следва да са внесени или дължими осигурителни вноски. В случая безспорно е установено, че осигурителни вноски не са били внесени от работодателя. Законът обаче допуска вноските да са само дължими, поради което може да се приеме, че това условие е изпълнено по отношение на жалбоподателя.

Предвид факта обаче, че първото кумулативно предвидено условие не е налице по отношение на Д., т.к. е установено, че той реално не е полагал труд при този работодател, то същия няма качество на осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и следователно няма право на обезщетение за посочените в нормата на чл. 4 от КСО рискове.

В изложения смисъл, правилно административният орган е достигнал до извода, че осигурителният доход на Д., деклариран от „Грийнланд България“ ЕООД, не следва да вземе участие при формиране на паричното обезщетение за временна нетрудоспособност, каквото му е било изплатено. Правилно е и съждението на органа, че полученото обезщетение е било придобито добросъвестно от жалбоподателя, т.к. същият е имал към този момент качеството на осигурено лице, но след изплащането му са установени нови данни имащи значение за преценка наличието на право на обезщетение - заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 т. 1 от КСО, даващо основание за приложение на хипотезата на чл. 114, ал. 2 т. 2 от КСО.

Съдът намира, че от приложената по делото административна преписка се установява наличието на задължителни предписания за заличаване на подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за поименно изброени лица, вкл. и за Ц. Д. за периода 10.05.2019 г. до 30.04.2022 г. от „Грийнланд България“ ЕООД. В резултат към момента на постановяване на оспореното решение данните са заличени.

Следва да се отбележи, че осигуреното лице не участва в производството по заличаване на данни, което се развива между административния орган и дружеството работодател.

При така изложените съображения съдът намира жалбата за неоснователна, поради което същата следва да се отхвърли, а оспореното решение да се остави в сила.



По делото е направено искане за присъждане на разноси от страна на административния орган. Предвид изхода от настоящия правен спор, разноси се дължат на ответника. Процесуалният представител на ответника е поискал в представеното писмено становище да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Като съобрази нормата на чл. 143, ал. 4 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че в полза на ТП на НОИ-С. следва да се присъди сумата от 200 лева за юрисконсултско възнаграждение, определена по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК и ТР № 3/13.05.2010 г. по т. д. № 5/2009 г. на ВАС.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172, ал. 2, изречение второ АПК, Административен съд - София – град, 60-ти състав

### **РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. В. Д., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] 7, ет. 4, ап. 19, чрез адв. Р. И. И., САК срещу Решение № 1040-21-205 от 17.04.2024 г., издадено от Директора на ТП на НОИ - С.-град, с което е отхвърлена жалбата на Ц. Д. срещу Разпореждане РВ-3-21-01551998/13.03.2024 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ - С. град, като неоснователна.

ОСЪЖДА Ц. В. Д., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] 7, ет. 4, ап. 19, да заплати на Териториалното поделение на Националния осигурителен институт - С., юрисконсултско въднаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението може да се обжалва по касационен ред в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ:

